

● SAMOUPRAVNO IN PROSTORSKO PREOBLIKOVANJE KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠTEPANJSKO NASELJE

Želje, potrebe in dolžnosti za srečno življenje

Po sprejetju ustave leta 1974 so krajevne skupnosti postale temeljne samoupravne skupnosti našega samoupravnega in družbenega življenja, v katerih delovni ljudje in občani organizirano uresničujemo svoje skupne interese in potrebe. Krajevna skupnost je specifična interesna skupnost, ki daje možnost za uresničevanje družbenogospodarskih razmerij, za uveljavljanje družbenih interesov, za samoupravno organiziranje in sporazumevanje delovnih ljudi in občanov, za njihovo povezovanje s samoupravnimi organizacijami in skupnostmi. Poleg navedenega pa je pomemben dejavnik povezovanja delovnih ljudi in občanov v družbenopolitične in družbene organizacije in društva. To pomeni, da nas delovne ljudi in občane v krajevni skupnosti povezujejo želje, potrebe in dolžnosti po organiziranem urejanju medsebojnih odnosov in zadovoljevanju cele vrste najrazličnejših interesov, za katere je značilno, da jih moramo uresničevati, če želimo srečno živeti.

Nadaljevanje na 5. strani

Pisma in brzojavke tovarišu Titu

Delovni ljudje in občani naše občine se še naprej vključujejo v izraze ljubezni, spoštovanja in predanosti predsedniku Titu z željami ter delovni ljudje se pridružujejo tisočim in tisočim iz domovine in tujine: »Izbojeval si mnoge bitke, izbojuj še to. Dosledno bomo hodili po Tvoji poti!«

Premalo doslednosti

Sporazume in dogovore sprejemamo zato, da jih potem uresničujemo

Med ključnimi problemi dosežanega razvoja občine smo na področju gospodarstva v naših analizah navajali: previsoko stopnjo zaposlovanja in prenizko stopnjo rasti produktivnosti dela, neugodna razmerja med izvozom in uvozom, zaostajanje na področju investicijske politike in veliko število organizacij združenega dela, ki so že dalj časa poslovale na robu rentabilnosti. Nerešena ključna vprašanja so bila tudi: preskrba občanov, pomanjkanje gostinskih obratov in obratov družbene prehrane ter stagniranje storitvene dejavnosti. S tržnico in trgovinami, ki bodo zgrajene letos, bo rešena osnovna preskrba v občini — razen v Novih Jaršah.

Na področju socialnega razvoja so se zaradi hitrega naraščanja števila predšolskih in šoloobveznih otrok neskladja v zadnjem letu še nekoliko pove-

čala. Odstotek vključenih otrok v vrtcih se je od lanskega leta 39 znižal na 38, število šoloobveznih otrok pa se je povečalo tako, da ni bilo mogoče doseči enopolizmskega pouka, ki ga tudi po zaključnem programu II. samoprispevka in ob njem izvedenih dodatnih programih ne bomo dosegli.

(Nadaljevanje na 5. strani)

● ljubljana 2000

GOSPODARSTVO

Predvidevanje, da bo dohodek na prebivalca znašal leta 2000 8590 dolarjev, ni dovolj dokumentirano. Osnovna dilema je nezdružljivost med načrti in možnostmi materialne baze, pa tudi metode za doseg tega niso nakazane.

Prestrukturiranje Ljubljane iz ekonomsko administrativnega v intenzivno industrijski center ne spremlja večji projekt, ki naj bi preobrazbo omogočil. Prestrukturiranje gospodarstva v Ljubljani bo moralo izhajati

Socialistična zveza — fronta in organizacija množic

V vsem našem življenju in v vsakodnevni praksi se srečujemo s številnimi nalogami in hotenji, ki jih organizirano uresničujemo. Prav socialistična zveza pa je bila že od ustanovitve Osvobodilne fronte in v vseh kasnejših letih tista najbolj demokratična politična in družbena sila, ki je združevala vse svobodoljubne poštene ljudi pri uresničevanju ciljev naše družbe. In tudi danes velja poudariti predvsem njeno frontno vlogo in akcijo.

Najbrž ni treba posebej poudarjati, da je prav socialistična zveza v Sloveniji najbolj utrdila in okrepila svoj položaj in svojo funkcijo v našem političnem sistemu, saj je njeno revolucionarno izročilo pravzaprav tradicija Osvobodilne fronte in Ljudske fronte. Komunistična partija je že na Čebinah postavila temelje frontnega vseljudskega narodnostnega in socialnega revolucionarnega bivanja. Že takrat je partija vedela, da nalog, ki stojijo pred njo, ne bo mogla uresničiti sama, ampak v najtesnejši povezanosti z množicami. Tako je tudi danes. Ciljev, ki jih imamo v naši samoupravni socialistični družbi, odgovornosti, ki jo imamo do celotnega delavskega razreda pri varovanju in nadaljnjem razvoju Titove poti v smeri krepitev političnega sistema socialističnega samoupravljanja, teh ciljev in odgovornosti tudi v sistemu socialističnega samoupravljanja ne moremo uresničevati brez povezanosti, brez neposredne aktivnosti vsega naprednega v naši družbi.

Naši cilji so jasno zapisani v naših temeljnih političnih dokumentih in so naloge, pravica in obveznosti vseh organiziranih oblik združevanja in dela naših ljudi. Tu ne gre za odgovornost komunistov ali nekommunistov, gre za odgovornost samoupravljalcev. Zato moramo tudi frontno vlogo socialistične zveze razumeti kot fronto angažiranega članstva s konkretno programsko osnovo za družbeno akcijo, z jasnimi opredelitvami, ki jih imajo tudi razna strokovna združenja, družbene organizacije in društva in seveda družbenopolitične organizacije. Le tako je možno, da je socialistična zveza organizacija občanov in krajanov, skratka množic. Edino tako je tudi možno, da lahko organizirano delujemo na vseh ravneh naše organiziranosti — tako politične kot interesne. Prav socialistična zveza je tista, ki ima možnost, da deluje med našimi ljudmi tako, kot je delovala včasih, namreč odkrito in jasno, z neposrednimi stiki. To je v tem trenutku osrednja in prva naloga aktivistov socialistične zveze, še posebno komunistov v njej.

Večkrat prav v socialistični zvezi govorimo o omahljivem ali neaktivnem, pa včasih tudi napačnem odnosu komunistov do organizacije socialistične zveze. Takšna ocena v enem stavku je vsekakor nepopolna in jo moramo takoj ovreči z ugotovitvijo, da v naši organizaciji, v naših organih in telesih socialistične zveze, da naši aktivisti na terenu pravzaprav v veliki meri delujejo in so komunisti. Najbrž se že doslej nismo preštevali, koliko je članov zveze komunistov v socialistični zvezi in koliko jih ni, koliko je vernikov in koliko jih ni. Koliko je vernikov in koliko jih ni. Poskušati cepiti članstvo v predalčke, sploh ni pomembno. Gre namreč za to, da včasih nismo zadovoljni z nekaterimi organi oziroma njihovim odnosom do socialistične zveze, pa ne do socialistične zveze kot organizacije, temveč do aktivnosti in uresničevanja nalog, ki jih ima ta naša najmnogičnejša družbenopolitična organizacija.

V organizaciji socialistične zveze bomo še naprej krepili takšne oblike demokratičnega delovanja, ki bodo razvijale spremljanje in organiziranje pobud, dogovarjanja, skratka široke družbene akcije. V naših vrstah je prostor za vsakogar, ki spoštuje cilje socialistične zveze, predvsem pa vsakogar, ki se je pripravljen borovati za demokratično urejanje problemov in sprejemanje odločitev.

Dobra organiziranost in učinkovitost v vseh sferah dogovarjanja, sporazumevanja in odločanja pa pomeni delovati znotraj široko razvejane delegatskega sistema. Doseči to pomeni smisel vsega doslej povedanega. Tu pa nas čaka še mnogo trdega dela.

A. K.

● USTALITVENA PRIZADEVANJA V OBČINI

Gospodarno obnašanje slehernega in vseh

V začetku februarja se je v naši občini prvič sestal šest-najstčlanski koordinacijski odbor za stabilizacijo pri OK SZDL, ki ga vodi predsednik občinskega sindikalnega sveta Andrija Vlahovič. Uvodoma so člani odbora poudarili, da so njihove naloge pravzaprav začrtane že v resoluciji in družbenem dogovoru o razporejanju dohodka, vendar bo treba upoštevati tudi razmere v občini. Za moščansko občino sta namreč značilni dve posebnosti: je najbolj industrijska občina v Ljubljani, obenem pa ima najslabše urejeno otroško varstvo, šolstvo in zdravstvo. Prav zato bodo ustaljitveni ukrepi v njej močnejše odmevali kot v drugih ljubljanskih občinah.

Kot že vemo, bodo morali izvršni svet, občinska skupščina in družbenopolitične organizacije stalno spremljati delitev dohodka in osebnih dohodkov, rast zaposlovanja, naložbe in izvozno-uvozna gibanja. Zato je naloga tega odbora predvsem v usklajevanju dela vseh teh dejavnikov, pa tudi v tem, da v teh prizadevanjih spodbuja delovne ljudi in občane. Člani odbora so tudi menili, da bo treba hitro in učinkovito ukrepati tam, kjer bo prišlo do odstopanj glede na resolucijo ali družbeni dogovor o razporejanju dohodka, kar doslej ni bilo mogoče. Seveda pa se mora gospodarno obnašati vsak član tega odbora v

svojem delovnem okolju.

Na meji so opozorili, da bo potrebno ponovno pregledati že vse pričete naložbe ter pretehtati predvidene, kajti kaže, da vseh želja ne bo mogoče uresničiti. Težavno bo tudi zidavo novih šol, VVZ in zdravstvenih domov v novih stanovanjskih soseskah na Fužinah in v Novih Jaršah. Gradnja teh poslopij pa ni le stvar občine, temveč zadeva mesto kot celoto. Zaradi povečane proizvodnje v Julonu, Indosu, Toplarni in še v nekaterih drugih tovarnah je letos v moščanski občini predvideno 2,5-odstotno povečanje zaposlovanja, kar je za odstotek več kot v drugih ljubljanskih občinah.

D. J.

Nagrada Prešernovega sklada

Med prejemniki letošnje nagrade Prešernovega sklada je tudi našim bralcem znani pisatelj iz Most Marjan Rožanc. Prejel jo je za lani izišli roman Ljubezen.

»Kot pripovednik, dramatik in esejist je zadeval ob občutljiva vprašanja sodobnega človeka. Po zbirkah novel Mrtvi in vsi ostali in Zračna puška in po kratkem romanu Slepo oko gospoda Janka mu je v novem romanu Ljubezen uspelo v preprosto pripoved-

nem nizu spominov na leta mladeniškega dozorevanja najti umetniško odlično rešitev tudi za izpoved svojega pogleda na svet.«

V tem letu praznuje pisatelj tudi svojih petdeset let in ko se pridružujeta čestitkam za nagrado, mu kličeta tudi: Še na mnoga leta!

uredništvo Naše skupnosti in komisija za 11. prilož. 25. MAJ

Marjan Rožanc

Za čimboljši načrt

Na svoji 76. seji je izvršni svet naše občinske skupščine po izčrpi razpravi o osnutku smernic za pripravo dolgoročnega plana Ljubljana 2000 sprejel več pomembnih pripomb in predlogov, ki jih objavljamo tudi kot prispevek k nadaljnjim razmišljanjem in v želji, da bi si Ljubljančani kar najbolje začrtali razvoj svojega mesta, življenja in dela v njem do leta 2000

predvsem iz prestrukturiranja gospodarstva na ravni Slovenije in celo na ravni SFRJ.

V predvidenem razvoju živilske industrije je še vedno opredeljena industrijska cona MP 4 Zalog kot najprimernejša prostorska možnost, čeprav živilska industrija lokacijsko sodi k izvoru surovin. Zato IS ponovno predlaga, da se glede na naravne prednosti območja (lega zunaj varstvenih pasov vodnih virov, ugodne klimatske razmere, dobra prometna povezava) cona MP4 opredeli

za lahke proizvodne dejavnosti. Za raven smernic bi bila primernejša ohlapnejša formulacija.

V smernicah je navedeno, da je potrebno za gradbeno industrijo zagotoviti v Mostah, Zadobrovi in Zalogu ok. 15ha novih površin. To ne pomeni rešitve za medsebojno funkcionalno povezovanje gradbeništva in gradbene industrije in ne odraža tega povezovanja v prostoru. Problem gradbeniške cone v Ljubljani ostaja še naprej odprt.

(Nadaljevanje na 5. strani)

SAMOUPRAVNO IN PROSTORSKO PREOBlikOVANJE KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠTEPANJSKO NASELJE

Želje, potrebe in dolžnosti za srečno življenje

(Nadaljevanje s 1. strani)

Da bi lahko uspešno uresničevali vse te pravice in dolžnosti oziroma interese, moramo težiti k temu, da se samoupravno čim bolj ustrezno organiziramo. To pomeni, da moramo zagotoviti takšno samoupravo, da se lahko sleherni naš krajan vključi v aktivno sodelovanje pri uresničevanju tistih zadev, ki se tičejo njegovih neposrednih interesov in potreb.

Seveda je to v krajevni skupnosti, kot je Štepanjsko naselje s skoraj 12.000 prebivalci, praktično nemogoče. Živimo na dokaj majhnem prostoru, saj je površina zemljišča s stanovanjskimi objekti le okrog 0,8 kv. m — ob tem, da obsega celotna kra-

jevna skupnost približno 2 kv. m površine. Po številu prebivalcev lahko Štepanjsko naselje mirno primerjamo s povprečnim slovenskim mestom oziroma občino.

Že ob upoštevanju tega dejstva je vidno, da smo prebivalci te krajeve skupnosti omejeni pri našem vplivu na krajevno samoupravo, čeprav imamo dokaj razširjeno samoupravno

delovanje, predvsem v različnih oblikah družbenopolitične organiziranosti, kot so ulične skupnosti, ki jih imamo 15, ali pa v 30 hišnih svetih kot subjektih upravljanja stanovanjskih objektov. Vendar je za našo samoupravo značilno, da lahko celoten sistem primerjamo z delovanjem skupščinskega sistema v občini, kar pomeni, da se nam kot občanom vpliv na zadovoljevanje interesov počasi odmika, čeprav nas neposredno zadeva.

Razlika med želeno krajevno skupnostjo in dejansko se ne nenehno povečuje. Opozoriti je treba tudi, da se delovanje delegacij in delegatov tako v zboru krajevnih skupnosti naše občine kot v skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti od nas, krajanov Štepanjskega naselja, vedno bolj oddaljuje. Tudi za to lahko iščemo enega od vzrokov prav v tem, da smo preveliki in tako delegati ne najdejo pravega stika s hotenji, željami in interesi občanov in v skupščinah ne morejo izražati neposrednih stališč svoje delegatske baze; po drugi strani pa delegati sami izgubljajo voljo do takšnega načina dela in v delegacijah je opaziti čedalje večji osip.

Aktivisti v družbenopolitičnih organizacijah in organih krajeve skupnosti smo prišli do razmišljanja o samoupravi in prostorski preobrazbi krajeve skupnosti. Takšno razmišljanje sicer ni značilno samo za nas, kajti do tega so prišli tudi v ljubljanskih krajevnih skupnostih, ki

so podobne naši, ponekod pa so se že samoupravno in prostorsko na novo organizirali. Aktivnost ob preobrazbi krajevnih skupnosti je bila verifikirana tudi v dokumentih mestnih konferenc ZKS in SZDL Ljubljana.

Na podlagi sedanje aktivnosti, predvsem v socialistični zvezi in svetu krajeve skupnosti, ki sega še v prvo polovico lanskega leta, je bila na skupni seji predsedstva SZDL in sveta krajeve skupnosti Štepanjsko naselje dana skupščini krajeve skupnosti pobuda o samoupravnem in prostorskem preoblikovanju. Skupščina bo o tej pobudi sklepala konec februarja. Da pa bi ta pobuda dobila širšo verifikacijo med delovnimi ljudmi in občani, saj le-ti do sedaj o preobrazbi še niso razpravljali, teče istočasno s javno razpravo o ekonomskih stanarinih in smernicah srednjeročnega plana krajeve skupnosti predhodna razprava o preobrazbi. O tem bodo razpravljali vsi krajanje na zborih stanovalcev. Delovna skupina, ki jo je imenovalo predsedstvo krajeve konference SZDL, je pripravila primerno gradivo, ki je v pomoč pri razpravi, nudi pa tudi nekatere konkretne rešitve preobrazbe krajeve skupnosti. V gradivu so ponudene tri različice prostorskega preoblikovanja, in sicer v dve, tri oziroma štiri nove krajeve skupnosti. Seveda pa so kot bistveni nakazani interesi, ki naj jih bi krajanje zadovoljevali v novih krajevnih skupnostih, oziroma interesi, ki jih bomo še

vedno nadaljevali skupaj v celotnem naselju, saj so pomembni za vse krajanje.

Na osnovi mnenj, pripomb in predlogov, izraženih na zborih stanovalcev, bo skupščina krajeve skupnosti določila predlog za samoupravno in prostorsko preoblikovanje krajeve skupnosti, ki ga bo predložila v javno razpravo. Le-ta bo potekala na zborih stanovalcev, zborih delovnih ljudi in občanov, v družbenopolitičnih in družbenih organizacijah ter drugih oblikah združevanja krajanov Štepanjskega naselja. Z zaključkom razprave bo skupščina krajeve skupnosti konec marca ugotovila mnenja o preobrazbi in sprejela sklep o razpisu referenduma. S sklepom bomo krajanje Štepanjskega naselja seznanjeni prek sredstev krajevnega obveščanja. O samem preoblikovanju pa se bomo vsi delovni ljudje in občani z aktivno volilno pravico odločali neposredno na referendumu 20. aprila letos.

Do referenduma bodo potekale aktivnosti tako glede vsebinske kot tehnične izvedbe referenduma, po uspešno izvedenem referendumu pa bo potekal postopek oblikovanja samoupravnih organov v novih krajevnih skupnostih. V septembru pa so predvidene v novooblikovanih krajevnih skupnostih volitve delegatov v delegacije za delegiranje delegatov skupščine družbenopolitičnih skupnosti in skupščine samoupravnih interesnih skupnosti. M. R.

PREMALO DOSLEDNOSTI

Sporazume in dogovore sprejemamo zato, da jih potem uresničujemo

(Nadaljevanje s 1. strani)

Prav tako ne bomo dobili v občini niti ene celodnevne šole.

Naši predlogi za izenačevanje vzgojnovarstvenih in osnovnošolskih pogojev za vse otroke v Ljubljani so sicer v smernicah o politiki izvajanja družbenega načrta Ljubljana za 1. 1980 deklarativno navedeni, kot npr. »dosledno bomo skrbeli za izvajanje samoupravnega sporazuma o izenačevanju vzgojnovarstvenih pogojev za vse otroke v Ljubljani. Prednost bomo dajali novim stanovanjskim soseskam v občinah Moste-Polje in Bežigrad ter občini Vič-Rudnik«, ali »še naprej bomo v največji možni meri pospeševali prehod na celodnevno šolo... izoblikovali bomo predloge, s katerimi bi zagotovili izenačevanje vzgojnoizobraževalnih pogojev v ljubljanskih občinah v naslednjem srednjeročnem obdobju. V letu 1980 bomo dali prednost občinama Moste-Polje in Vič-Rudnik«. Na žalost pa so konkretne naloge za stanovanjsko sosesko Fužine še vedno odprte. Tudi 8. seja MK ZKS Ljubljana ugotavlja, da so razlike med posameznimi občinami na področju osnovnega šolstva prevelike in da... »Moste-Polje doslej še niso uspele orga-

nizirati celodnevne šole in je tudi za leto 1980 ne planirajo.«

Iz poročila o delu osnovnih šol naše občine ob zaključku šolskega leta 1978-79 izhaja, da je v oddelke podaljšanega bivanja OŠ Leopolda Mačka-Boruta vključenih 51 % učencev in da je tudi odstotek učencev, ki napredujejo, zelo visok (99,4 %). V oddelke podaljšanega bivanja OŠ Toneta Trtnika-Tomaža, je zajetih 14,3 % otrok, učni uspeh med samostojnimi in centralnimi šolami našega območja pa je najslabši (96,7 %). Ali ni tu morda vzročna povezava?

Zaškrbljujoča je tudi kadrovska struktura učiteljev osnovnih šol, ki kaže, da je bilo učiteljev z neustrezno izobrazbo kar 20,7 % (na OŠ Toneta Trtnika-Tomaža 35,7 %).

Kljub opredelitvam v planskih dokumentih in akcijskih programih za graditev celovitih stanovanjskih sosesk, v stanovanjski soseski Fužine še vedno nimamo zagotovljenih gradenj vrtca in šole, brez katerih bi bile posledice za nas katastrofalne — kljub temu, da se zavedamo, kakšne so ustavne obveznosti

občine predvsem na področju osnovnega šolstva. Z gradnjo obeh objektov že zamujamo, ker je bilo ob koncu leta 1979 v gradnji 538 stanovanj, po terminkem planu pa bo do konca letošnjega leta dograjenih 628 stanovanj.

Načrtovanje se spreminja v obljubljanje in namesto izvajanja smemo pričakovati le tolažbo.

Povečano število prebivalcev se je odrazilo tudi pri zagotavljanju osnovnega zdravstvenega varstva. V smernicah za pripravo družbenega načrta naše občine za obdobje 1981-1985 smo na področju socialnega razvoja med drugim zapisali: »Zaostajanje preventivnega osnovnega zdravstvenega varstva na račun kurative in preobremenjenosti objektov in zdravstvenih ekip osnovnega zdravstvenega varstva zahteva nujno načrtovanje in gradnjo novih objektov in usklajenost programa zagotavljanja posameznih zdravstvenih storitev v Ljubljani,« vendar realnih možnosti v letošnjem letu za to še ni.

Na področju usmerjanja prostorskega razvoja smo si v preteklih letih prizadevali za:

— intenzivno izrabo površin, namenjenih za stanovanjsko, industrijsko in kmetijsko dejavnost;

— prostorsko usklajitev generalnega plana urbanističnega razvoja mesta Ljubljana in urbanističnega programa za območje mesta Ljubljana ter

— izenačevanje pogojev življenja na zunajmestnem območju občine.

Menim, da smo naloge na tem področju uspešno opravili.

Do konca letošnjega leta bo dograjen dom učencev v centru Most in bodo z njim dane možnosti za poživitev kulturnega življenja v občini. Zato bo ena pomembnejših nalog tekočega leta priprava programa dejavnosti, ki naj bi jih uresničevali v domu.

Za dokončno ureditev izgleda centra Most bo potrebno dati delovni organizaciji TEOL možnosti za čimprejšnjo preselitev.

Na področju telesne kulture je bila izdelana študija Prostorsko planiranje telesnokulturnih dejavnosti v občini Ljubljana Moste-Polje, ki vključuje smernice razvoja gradnje telesnokulturnih objektov v naši občini za naslednje srednjeročno obdobje.

V začetku februarja je izvršni svet podpisal dogovor o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka v letu 1980, po katerem je dolžan spremljati uresničevanje resolucijskih usmeritev SR Slovenije v letu 1980 (omejena rast sredstev za OD, splošno in skupno porabo, investiranja in zaposlovanja ter večja izvozna usmeritev), zlasti pa usklajitev planskih aktivov organizacij združenega dela z navedenimi usmeritvami. Če bo ugotovili neskladnosti, bo skupaj z občinskim svetom zveze sindikatov Slovenije ocenil razloge odstopanja in po potrebi ukrepal.

JOŽE KAVČIČ

Praznik občine Ljubljana Moste – Polje

27. april
Začetek odpora proti okupatorju in umik članov rajonskega komiteja KPS Polje v ilegalo leta 1941 ter nastanek prvega osvobodjenega ozemlja med Lipoglavom in Zadovorom leta 1942

Občina Ljubljana Moste-Polje praznuje svoj občinski praznik 27. aprila. Praznuje ga v spomin na dogodke, ki so se aprila in maja leta 1941 zvrstili v občini ter so pomembno vplivali na razvoj narodnoosvobodilnega boja. Ob tem pa se občani spominjajo tudi drugih dejanj iz teh težkih, a slavnih dni naše zgodovine.

Sedemindvajseti april pomeni začetek organiziranega boja proti okupatorju. Tega dne se je rajonski komitej KP Polje umaknil v ilegalo in ilegalno nadaljeval boj proti okupatorju. Le dva dni kasneje je okupatorjeva policija izdala nalog za aretacijo 32 komunistov, med njimi tudi Edvarda in Pepce Kardelj in Angele Ocepke. V prvi polovici maja pa je bil ustanovljen rajonski komitej v Mostah kot prvi rajonski komitej na tem območju Ljubljane. Rajonski komitej v Polju je deloval že pred vojno.

Proti sovražniku pa so se prebivalci tega področja bojevali že prej. Desetega aprila, po razpadu stare Jugosla-

vije, so člani KP, SKOJ in drugi domoljubi odnašali orožje iz municijskega skladišča v Zajčji dohravi ter ga poskrili v bunkerjih in gozdovih. Vedno več je bilo učinkovitih in različnih oblik odpora proti okupatorju. Vse več je bilo ljudi, ki so spoznavali, da le oborožen in odločen boj prinaša svobodo.

Aprila in maja leta 1942 je več sto aktivistov Osvobodilne fronte z območja današnje občine Ljubljana Moste-Polje odšlo v partizane, največ v II. grupo odredov. Konec istega leta so partizani osvobodili področje od Lipoglava do Zadvoja. To je bilo prvo osvobodeno ozemlje, na katerem je dovoljevala gibanje le Osvobodilna fronta.

A padale so tudi žrtve. Prvi talec je bil ustreljen 7. maja 1942, 256 padlih borcev, 288 umrlih v internacijah in zapornih, 59 ustrelenih talcev in več deset drugih žrtev fašističnega nasilja so neme priče o vseljudskem težkem in krvavem boju.

Tega dne si bomo tovariško stisnili roke. Spomnili se bomo tistih, ki niso dočakali svobode in niso mogli nadaljevati boja za izgradnjo naše socialistične samoupravne domovine. Ta boj tudi v njihovem imenu danes nadaljujejo vedno nove in nove generacije, cilj pa jim je skupen: zgraditi socialistično samoupravno družbo svobodnih, ustvarjalnih ljudi.

LJUBLJANA 2000

ZA ČIMBOLJŠI NAČRT

(Nadaljevanje s 1. strani)

Energetsko izrabo Save in njene posledice je treba obravnavati kompleksno. V projekt torej ne kaže vključiti le energetske izrabe njenih pritokov, marveč je treba ovrednotiti tako pozitivne in negativne vplive na okolje (podtalnice, naselja vzdolž vodotokov) kot tudi konflikt s pristojnimi in načrtovanimi dejavnostmi v vplivnem območju (kmetijske površine, EITC Dolsko, rekreacijsko območje ob Savi, stadion tehnične kulture, centralna čistilna naprava).

Ali je realno v 20 letih zgraditi 60.000 stanovanj na kmetijsko manj primernih zemljiščih in v pobočni zidavi, torej na zemljiščih, ki so danes komunalno povsem neopremljena? Obstaja tudi že vprašanje gradenj stanovanj po letu 2000 v Ljubljani.

V analizo možnosti je vključiti kot predmet nadaljnjega usklajevanja (prostorska namembnost, nosilci investicijskega programa) največjo prometno cono v Ljubljani in Sloveniji, ki je locirana na območju naše občine in je prostorsko, investicijsko in z nosilci že opredeljena (MP — 3, ŽG in BTC).

Iz posebnega poglavja o ljudski obrambi in družbeni samozasčitvi izhaja le družbenopolitična usmeritev. Izvršni svet meni, da zadeve s področja ljudske obrambe in družbene samozasčite ne smejo biti zgolj ožje družbenopolitično opredeljene, saj so sestavni del vseh drugih nalog, ki jih načrtujemo v

smernicah, še zlasti pa načrtovanja prostora, urbanističnega urejanja, razvoja industrije, prehrane itd.

Izenačevanje življenjskih razmer prebivalcev je v globalnih razvojnih usmeritvah navedeno, med elementi za usklajevanje pa ni zaslediti izenačevanja obstoječega stanja na področju družbenih dejavnosti, infrastrukturne dejavnosti v komunalni, PTT, kvalifikacijske strukture zaposlenih med novimi stanovanjskimi soseskami in stariimi naselji, v trgovski mreži itd. Kjer so možnosti za razvoj, bi bilo treba to zaostajanje odpraviti že letos.

Družbene dejavnosti

V analizi možnosti je treba prikazati tudi dejansko stanje po občinah ob ljubljanskem poprečju.

Predlog razvoja usmerjenega izobraževanja (prim. gradivo SML Priprave za usmerjeno izobraževanje v Ljubljani) predvideva štiri kroge (prednostne panoge v Ljubljani — prvi krog, interesantne panoge v Ljubljani — drugi krog, izobraževalne usmeritve v ljubljanski regiji — tretji krog in usmeritve v drugih regijah — četrti krog), a to ni v skladu s predvidevanji v razvojnih usmeritvah po področjih v smernicah (razvoj vzgojnoizobraževalnih programov in usmeritev).

Ob določanju razvoja usmerjenega izobraževanja je izostal problem prostorskega načrtovanja OZD usmerje-

nega izobraževanja (centrov usmerjenega izobraževanja) glede na združevanje OZD usmerjenega izobraževanja v strnjemem prostoru ali povezovanje teh OZD z uporabniki (tovarnami) glede na načrtovani industrijski razvoj v Ljubljani. Zato je treba poleg prednostnih panog določiti tudi prostorske osnove.

V zdravstvu je z dolgoročno usmeritvijo dana prednost krepitvi zdravstvene preventive, kar je funkcija osnovnega zdravstvenega varstva, ne da bi s tem opredelili tudi prostorsko razporeditev zdravstvenih zavodov osnovnega zdravstvenega varstva in smiselno določiti tudi obseg in vrsto dejavnosti, ki naj bi jih opravljali v posameznih zdravstvenih domovih.

Prav tako nista razmejeni vrsta in obseg dejavnosti, ki ju zagotavljajo organizacije osnovnega zdravstvenega varstva ter specialističnega in kliničnega zdravstvenega varstva.

K prostorskim načrtom pa je treba vključiti tudi načrtovanje in razvoj kompleksa zdravstvenih organizacij za potrebe JLA na področju občine Ljubljana-Moste-Polje.

Samoupravne interese skupnosti, predvsem posebne izobraževalne skupnosti in področne raziskovalne skupnosti, še ne nastopajo kot nosilke načrtovanja v Ljubljani, kar vse še niso ustanovljene ali pa funkcionirajo le na ravni republike. Zato velja organiziranost samoupravnih interesnih skupnosti, gledano na srednjeročni in dolgoročni razvoj, izpostaviti tudi v planskih dokumentih.